

„Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok...” (Lk 10, 19)

*A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége
Bp. XVI. kerületi csoportjának
demográfáról szóló tanulmánya*

Honlapunk: www.kesz16.hu

E-mail címünk: vitaforum@kesz16.hu

Tagok jelentkezését szeretettel várjuk csoportunkba!

Demográfia Magyarországon

– 2018 a családok éve –

(Vita – Fórum)

Sajnos nem születik elég gyerek Magyarországon. Ezen csak akkor segíthetünk, ha ismerjük ennek okait! Ehhez azonban tudnunk kell azt, hogy milyenek vagyunk mi, emberek, és ezen belül mi, magyarok. Ezért nem ötleteket kívánok adni, hanem elvi alapokat.

Az emberek tetteit alapvetően két tényező irányítja:

1. Azok a lehetőségek, amelyek a megtermékenyítés pillanatában a szüleinktől kapott géninformációkban rejlenek
2. A környezetünkből, nevelésből, tanulásból származó hatások.

Vegyük ezeket sorra!

1. a) Génállományunk és a torzító külső hatások

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének XVI. kerületi csoportja a keresztény értékrendet fogadja el, de a keresztény hitet összeegyezteti a tudományos eredményekkel. Egyetemi végzettségű tagjaink egy része természettudományi (Pázmány Péter Tudományegyetem) és műszaki (Budapesti Műszaki Egyetem) irányultságú is. A Biblia és az evolúció összehangolása ezért az egyik fontos érdeklődési területünk.

A már említett géninformációkat az elődeinket ért hatások hozták létre, beleértve állatvilági elődeink evolúciós időszakát is. Mivel az élővilág általános törvénye az, hogy **élni kell, a lehetőségekhez képest minél hosszabb ideig életben kell maradni, és utódokat kell létrehozni**, ezért az említett géninformációval rendelkező normális emberek, akiket még nem torzítottak el az ellenkező irányú külső, többségében társadalmi hatások, nem érzik életüket teljesnek, ha nem nevelhetnek utódokat. Ezért azok a **normális** emberek, köztük a házaspárok, akiknek nem lehetnek utódjaik, hatalmas áldozatokat képesek hozni azért, hogy legyen gyerekük.

Hogyan lehet, hogy nálunk mégis kevés gyermek születik, és olyan magas az abortuszok száma? Mi az alapja az abortuszok nagymértékű elterjedésének Magyarországon is? Ennek egyik alapvető oka külső környezetünknek, társadalmunknak a hatása, amely helytelen elképzelések, célszerűtlen szervezeti rendszerek és viselkedések következménye. Sok anya – köztük elsősorban a leányanyák – úgy érzi, hogy születendő gyermeke felnevelése megfelelő társadalmi megbecsülés és anyagi segítség hiányában számára az egész életét tönkretéző olyan terhet jelentene, amivel nem tudna megbirkózni. Továbbá az attól való rettegés, hogy esetleg **képtelenek lennének gyermeküknek megadni a felneveléshez szükséges anyagi és egyéb javakat**, illetve az attól való félelem, hogy a szenvedéssel, sok áldozattal megszült édes gyermeküket elválaszthatják tőlük és állami gondozásba vehetik vagy nevelőszülőknek adhatják, arra kényszerítheti őket, hogy inkább megöljék magzatukat. Ezt azonban nem teszik meg az evolúció során a természethez közelebb álló, egyszerű emberek. Az anyagi javakat a lelki élet elé helyezők viszont abortálnak a könnyebb vagyonszerzési lehetőségek érdekében. Az emberiség normális génállományának, az evolúciós isteni teremtésnek következménye az, hogy sokan a gazdasági nehézségek ellenére is elkerülik az abortuszt, inkább nyomorogva küzdelmes életet élnek. Viszont téves állítás az, hogy a támogatás nem segít. Például az otthonteremtési program a statisztikák szerint is növelte a szülések számát.

A különböző megtörtént eseményeket összefonva, egyetlen családba helyezve szemléltetem népességfogyásunk kezdetének gyökereit. Nevezzük főszereplőnket Katalinnak! **Legyen Katalin a**

valóságból összegyűjtött, megtörtént események megszemélyesítője. Hogyan kezdődött a Kádár-rendszerben az abortusz növekedése?

Katalin ősei és rokonai falun éltek, a két világháború között saját kis földjükön dolgoztak. Szegényesen éltek, de átlagosan három-négy gyermeket neveltek fel. Viszonylag könnyen tudtak nekik megfelelő módon enni adni, és szép ruhákban tudták őket járni. Ugyanakkor jól jött a növekvő gyerekeik segítségével. Az abortusz akkor szinte ismeretlen volt – népességünk gyarapodott. Azonban a termelőség-tervezetek szervezésekor földjeiket a közösbe kellett adni. Nagyon keményen dolgoztak. Miközben a TSZCS vezetői meggazdagodtak, ők kevés munkajövedelmet kaptak, ezért Katalin szüleinek négy gyermekük felnevelése már komoly gondot kezdett okozni. Így a legidősebb, Katalin, amint befejezte az általános iskolát, Budapestre utazott. (Általánossá vált a Rákosi- és a Kádár-korszakban az, hogy a falusi lakosság egy része városokba költözött gyári munkásnak.) Katalin közben férjhez is ment a szomszéd falu egyik legényéhez, és mint házastársak együtt éltek Budapesten.

A városban azonban nagyon nehéz körülmények várták őket. Férje a nehéziparban olyan embertelen körülmények között dolgozott, hogy rokkant nyugdíjas lett, majd 58 éves korában meghalt. Mária pedig olyan gyárban dolgozott, ahol fűlsiketítő zajban ugrált egész nap ide-oda, hogy kiszolgálja a gépeket. Munkája mellett Katalin kétszer szült, és három abortusza volt. Miért? Azért, mert a szocialista rendszerben ők, egyszerű munkások képtelenek voltak megfelelő lakást szerezni maguknak. Csak 1980 után tudtak szövetkezeti lakást venni. Addig Pest peremvidékén az egyik kert vékony falú, sufninak készült, egyetlen helyiségű épületében laktak albérletben, ahol kettőnél több gyerek nem is fért volna már el. Nagyobb albérletre nem tellett a két szülő fizetéséből. Az utódok a felnevelést gátló társadalmi körülmények most felülírták az öröklött géninformáció készítését: a társadalom rákényszerítette Katalint az abortuszra.

1. b) Az első demográfiai szabály

Normális embereknek, akikkel érdemes általánosságban foglalkozni, a génjeikbe van írva a vágy, hogy utódokat hozzanak létre és neveljenek. Ezt a belső készítményt kell táplálni anyagi és szellemi támogatással. Ebben sokat segíthet a nagyszülőkkel kiegészült többgyerekes családi légkör. Az idős nagyszülők nem magányosodnak el, nekik is jót tesz az unokák nevelése. Ugyanakkor a szülőknek több szabadidejük marad a nagyszülők jelenléte miatt. Gondoljunk arra is, hogy az egyik nem élnek megfelelő környezetben testvérek híján! Minden területen: lakásvásárlás, építkezés stb. állami kedvezményeket elsősorban azoknak kell adni, akik az ilyen nagycsaládos (nagyszülők, szülők, több gyermek, illetve unoka) életre rendezkednek be.

A gyermek utáni vágyat azonban a külső társadalmi és gazdasági hatások lerombolhatják. A népességfogyás megakadályozása érdekében ezért a társadalomnak oly mértékben kell segítenie a gyerekes családokat, hogy ők **ugyanazon gazdasági szinten maradhassanak, mint az ugyanolyan viszonyok között élő gyermektelen házaspárok.** Természetesen csak abban az esetben érdemlik meg a teljes mértékű támogatást, ha a szülők jól nevelik gyermekeiket. Például nem bántalmazzák őket, ha sokat sírnak. Azt sem szabad megengedni, hogy a szülők eligyák a gyermektámogatást. Legyen követelmény a rendes iskoláztatás is!

1. c) A második szabály

Néhány évvel ezelőtt olyan plakátok jelentek meg, melyen azt hirdették, hogy amelyik család gazdasági okokból nem tudja felnevelni gyermekét, adja őket örökbe nevelőszülőknek. Akik kitalálták ezt az ötletet, nem ismerik az emberi természetet. A szülő-gyermek kapcsolat olyan mélyen belénk ivódott az evolúció során, hogy a szülés után elvenni a gyereket az anyától és másnak adni – az „**szellemi abortusz**”. Ugyanez vonatkozik az állami gondozásba vételre is. Csak akkor szabad elvenni az anyától a gyermekét, ha az anya vagy gyermeke lelkiileg vagy testileg beteg. Ennek a második szabálynak szellemében a bölcsődébe és óvodába vitel első napjait úgy kell megoldani, hogy az se a gyermeket, se a szülőt ne viselje meg. Ezért a gyermek bölcsődéhez, illetve óvodához szoktatásánál az első időszakot úgy kell megoldani, hogy ezalatt az anya állandóan bent maradjon gyermeke mellett. Ehhez az anya kapjon rendkívüli, az évi keretén felüli kb. egyhetes fizetett **külön szabadságot.**

1. d) A harmadik szabály

Szüntessük meg a hálapénzt úgy, ahogy azt a nálunk fejlettebb és emberségesebb egészségüggyel rendelkező

országok teszik. Ugyanis Magyarországon a szülési segély nem tölti be feladatát, mert annak legnagyobb része a szinte már kötelezővé vált hálapénz által a szülészorvosok fizetésemelésévé válik. **Az igazságos, megfelelő fizetés biztosítása nem az ellátásra várók feladata!**

Nézzük meg, a valóságban pontosan hogyan folyt le a szülés az egyik város kórházában, a Kádár-rendszer alatt. Katalinéknak nem volt pénzük arra, hogy a szüléshez külön orvost válasszanak, illetve megfelelő pénzért külön orvost fogadjanak. A vajúdási időszakban érkező anyukát a kórházban megvizsgálták, és befektették a szülőszobába, ahol estére egymás után jöttek a fájásai.

Éjjel kettő körül a szülőágyon érezte, hogy jön a gyerek, és a nővér után kiáltozott, mivel nem volt vészcsengő. Mivel nem érkezett válasz, nagyon megijedt: hogyan tud majd egyedül megszülni. Végül álmosan mégis megjelent a nővér az ajtóban:

– Miért üvöltözik, anyuka?! – kérdezte. Katalin kétségbeesetten válaszolt:

– Nővérke, nővérke! Jön a gyerek!

A nővér azt válaszolta:

– Dehogyan jön, anyuka!

Aztán odajött, megnézte, és meglátta, hogy a gyermek fejének egy része már kint van. Rászólt Katalinra:

– Ne nyomjon, anyuka!

Katalin eközben arra gondolt, hogy nem is nyomja, mégis jön a baba magától. Ekkor a nővér elszaladt segítségért. Két nővér orvos nélkül vezette le a szülést.

Katalin a következő gyermeke megszületése előtt orvost választott, akinek az előzetes vizsgálatokért és a szülés levezetéséért hálapénzt fizetett.

A nálunk kisebb Finnország kórházaiban, ahol nincs hálapénz azt is biztosítani tudják, hogy amikor az anyuka kórházba megy szülni, a férj az otthon maradt többi gyerek gondozása érdekében néhány napos fizetett szabadságot kapjon. Az apuka ott azt is megteheti, hogy összepakolja gyermekeit, mindnyájan bevonulnak a kórházba, és ott szállást és étkezést kapnak. A szülést a biztosító fizeti, viszont a gyerekek és az apa kórházi étkeztetéséért számlát állítanak ki. Aki hálapénzt akar adni a nővérnek vagy az orvosnak, azt feljelentik és megbüntetik.

2. a) Negyedik szabály

A társadalom becsülje meg a gyermeket nevelő szülőket. Az autóbuszon és villamoson ne csak botos öregembereket ábrázoló táblácskák legyenek az ajtóhoz közel lévő üléseknél, hanem gyereket magával hozó szülő képe is szerepeljen valahol. A többgyermekes családok gyerekeikkel együtt ingyen utazhassanak önkormányzati igazolással. A parkolóban ne csak a rokkantaknak, hanem a gyermekes családok számára is legyen külön felfestett parkolóhely az üzlet bejáratához közel. Többgyermekes szülő kérhessen ilyen parkoló helyek használatára érvényes igazolványt.

2. b)

Többgyermekes családanyák részére a szülésből munkahelyükre történő visszatérés után – ha az anya kéri – kötelező legyen félállás biztosítása azért, hogy az otthon maradt kisgyermek gondozására az anyának több ideje legyen. Az állam pótolja a családanyának a félállásból származó jövedelem-kiesést.

2. c)

A gyermektámogatásnak patriarchális (gondoskodó) rendszerűnek kell lennie, hasonlóan ahhoz, ahogy a két világháború között volt. Pénzjuttatás helyett inkább a gyermek felneveléséhez szükséges tárgyakat, eszközöket (ruhát, babakocsit stb.) kell adni, beleértve az egészséges élelmiszereket is.

2. d)

A szociális juttatásoknak alapjaiban a támogatott szülők közreműködésére alapozott produktív szociálpolitikára kell épülniük. Ezért helyes például az adó-visszatérítés rendszere. Már utaltunk arra, hogy legyen követelmény a gyermek megfelelő táplálása, tiszta, rendes ruhában járatása, ápolása, nevelése is.

2. e)

A nők egy csoportja halogatja a szülést, majd kifut az időből. Ezért azt javasoljuk, hogy minden anya az összes szülésénél megnövelt támogatást kapjon, ha **első gyermekét 35 évnél fiatalabb korban szülte meg.**

2. f)

A férfiak húzódoznak a házasságtól, illetve minden elkötelezettségtől, beleértve a házastársi viszony dokumentálását is. Ezért javasoljuk olyan házasságkötési támogatás bevezetését, mely nagymértékben függne az előre elvállalt gyermekek számától.

2. g)

Külön gondot kell fordítani a családon belüli erőszak visszaszorítására is, a családvédelemre. Ugyanakkor a nőket megerőszakolók kapjanak súlyosabb büntetést. A normális gyermekfogantatás védelme legyen ösztársadalmi feladat!

2018. február 12.

Dr. Nemesszeghy György
a KÉSZ Bp. XVI. Csoport elnöke

* * *

Keresztény Értelmiségiek Szövetségének Bp. XVI. kerületi csoportja

Honlapunk: www.kesz16.hu

E-mail címünk: vitaforum@kesz16.hu